

[BUCIEŃ *sb m*

N sg bucień.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

bot. Malabaila Sekakul Russ.; baldaszkowata roślina jadalna znana w Syrii i Azji Mn.: Bućień SienHerb D2v; Bućień/ Wolzczycá/ Viñnaga vel Bifacuta. M. 525 [= MatthComm 525] SienHerb 13v.

Synonim: woszczyca.

MK